

at det lyder noget stort med de mange Tal, der her blev nævnt, men jeg vil dog hævde, at [de] neppe er for store, for efter som Kullene stiger i Pris, gør Tørvene det ogsaa, saa de er i Dag langt mere værd, end de var, da Moserne blev undersøgt, og jeg er overbevist om, at den Kommission, der her er Tale om, har Autoritet. Rapporten er underskrevet: Rahbek, Niels Bjerregaard, og A. de Saint-Aubain. Der er her en klar Redegørelse for de forskellige Mosers Beskaffenhed, saa det ærede Medlem kan overbevise sig om, at det ærede Medlem fra Skern ikke har gjort sig skyldig i nogen Overdrivelse. Det var blot dette, jeg fandt Anledning til at sige om dette Punkt.

Naar det ærede Medlem saa atter fremsatte den Mening, at der ikke er Tid eller Lejlighed til at bygge Baner ude paa disse Egne, vil jeg atter fremhæve, hvad der her er sagt saa mange Gange, vist ogsaa af mig forleden Dag, at der her er Tale om Fremtidsmuligheder, om Fremtidsværdier, som baade er mange og store. Vort Land er jo, som det tidt nok er sagt, ikke stort, og da den Egn, der her skal betjenes med Bane, er omtrent saa stor som Fyn, kunde det dog være, at det ærede Medlem og andre, der tvivler, vil give mig Ret i, at det betyder noget, om der her kan blive Underhold og Beskæftigelse til mange Mennesker, og det kan der. For skønt Egnen ikke er et Fyns Land — det ved vi nok —, er det dog ikke, som det ærede Medlem udtrykte det forleden Dag, noget af det daarligste i Europa, langt fra. Der er her gode Egne, som det ogsaa er blevet fremdraget under Forhandlingerne, og det skulde glæde mig, om ogsaa det ærede Medlem kunde komme til at se saaledes paa denne Sag.

Jeg ved ikke, om det er for meget at haabe og tro paa, at det Spørgsmaal, der ligger os saa stærkt paa Sinde, trods alt kan faa sin Løsning i denne Samling. Jeg vil i det mindste appellere til dette nøje Tings, det kommende Udvalgs og den højtærede Ministers Højsind og henstille, at de i Alvor viser, at de vil øve en Vælgning og Retfærdighedshandling mod de uheldsattes Medborgere i disse Egne.

J. C. Christensen: Det er let for mig at tage Hensyn til den højtærede Forwards Henstilling til os om at fatte os i Korthed, thi saaledes som Sagen efter denne lange Forhandling foreligger, synes jeg, at jeg kun har Grund til at gøre et

Par Bemærkninger. Angaaende vore Statsbaners hele Tilstand og Drift for Tiden har den højtærede Minister ikke givet anden Oplysning, end hvad vi i alt væsentligt vidste i Forvejen, at de nuværende af Krigen medførte vanskelige Forhold og Togforsinkelser i vore Nabolande har bevirket, at Statsbanerne ikke kan magte Trafikken. Dernæst har den højtærede Minister sagt, hvad der er meget beklageligt, at disse Mangler for nærværende Tid ikke kan afhjælpes. Det er klart nok, at alle kan de ikke afhjælpes i kort Tid, altsaa heller ikke for nærværende Tid, men jeg havde haabet, at man dog kunde afbøde nogle af Manglerne, og at den højtærede Minister vilde have erklæret sig villig til at forsøge herpaa allerede nu. Det har han imidlertid for saa vidt ikke gjort, som han har erklæret, at der for nærværende Tid ikke kunde gøres noget. Den højtærede Minister erklærede, at selv efter Krigens Afslutning vilde det neppe være muligt for Statsbanerne i deres nuværende Tilstand at magte Trafikken, det vilde neppe være muligt for dem at føre hele Gods- og Personmængden frem, der vilde ogsaa da være Brug for flere Spor, mere Materiel o. s. v. Men naar vi ikke alene i Øjeblikket staa overfor en saadan Tilstand, men ogsaa har Udsigt til, at den kan fortsætte sig efter Krigen, synes jeg, at baade Minister og Lovgivningsmagt i sin Helhed er forpligtede til at tage under Overvejelse, hvad der i saa Henseende kan gøres og gøres straks og ikke lade noget ligge, ikke lade noget forsømmes, men i alt Fald forberede saa hurtigt som muligt, hvad der skal gøres. Det maa man kunne kræve af Ministeren og Rigsdagen. Derfor haaber jeg, at vi senere hen i Samlingen kan faa Oplysninger af den højtærede Minister om, hvad der er at gøre. Det synes mig, at det er meget væsentligt, at vi her tager fat, endnu vigtigere, end det er at vedtage en Lov om en Række private Baner, der dog ikke skal bygges før om en lang Række af Aar.

Den højtærede Minister indrømmede, at der under Juletrafikken havde vist sig adskillige Mangler ved Jernbaneledelsen omkring i Landet, og sagde, at der ikke var handlet med fuld saa god Konduite, som man kunde have ønsket. Det er jo meget lempeligt sagt. Jeg haaber, at den højtærede Minister undersøger, hvor mange Steder og hvorledes der er vist Mangel paa god Konduite, og sørger for at faa dette rettet. Det stillede den højtærede Minister for øvrigt i Udsigt, at han vilde.